

—=— זוהר תהלים —=—

אחריהם. שהרי למדנו, אין בודקים חורי הבית העליונים למעלה, ולא אותם תחתונים למטה בבעור חמץ. אין בין שבדק כפי מראה עיניו מה שיכול להגיע, הכל נמשך אחרי זה והתבטל יחד אתו.

וְכִי גִרְסָנוּ בְּנִגְעִים: עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה רְאֵשֵׁי אֵיבָרִים הֵם שְׁלֵא מִטְּמָאִים מִשׁוּם מִחְיָה. וְהִכְהֵן לֹא טוֹרַח אַחֲרֵיהֶם, וְהִינּוּ מֵה שְׁכָתוֹב, (ויקרא יג) לְכֹל מְרָאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן. מְקוֹם שְׁיָכוֹל לְרֹאוֹת מִכְתָּשׁ בְּהִסְתַּכְּלוֹת אַחַת, וְלֹא צָרִיךְ לְהִנְמִיךְ אֶת עֲצָמוֹ וְלִהְרִים עֵינָיו כְּאֵן וְכָאן. גַּם כִּי לֹא צָרִיךְ לְפָרֵט חֲטָאֵיו (לבקש) מִיּוֹם שֶׁהָיָה, שֶׁהָרִי חוֹרֵי הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹנִים, וְלֹא אֱלוֹ שֶׁהַתְּכַסּוֹ שְׁלֵא יָכוֹל לְהִגִּיעַ, שֶׁהֵם חוֹרֵי הַבַּיִת הָעֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, (אלא) בֹּא רְאֵה, לְכֹל מְרָאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן. וְכֹלֶם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. וְעַל זֶה שֶׁם דָּוִד עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַחֲסִידִים. הוּא שֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם עֲבָדִים, שְׁכָתוֹב (תהלים קכג) הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. וְכָתוֹב (שם פו) הוֹשַׁע עֲבָדֶיךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שֶׁם עֲצָמוֹ עִם אוֹתָם שֶׁמְסָרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ, שְׁכָתוֹב (שם) שִׁמַּח נַפְשׁ עֲבָדֶיךָ כִּי אֶלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אֲשָׂא. בְּכֹל הָאַרְבָּעָה הִלְלוּ שֶׁם עֲצָמוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ.

אָסוּר לוֹ לְאָדָם לְהָרִים יָדָיו לְמַעְלָה פָּרֵט לְתַפְלָה וּבִבְרָכוֹת וּבְתַחֲנוּנִים לְאֲדוֹנוֹ

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִרְמַתִּי יָדַי בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, אָסוּר לוֹ לְאָדָם לְהָרִים יָדָיו לְמַעְלָה פָּרֵט לְתַפְלָה,

כִּי חָסִיד אָנִי. וְעַם כָּל זֶה, הַכֹּל הָיָה בְּדוֹד. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, יִפְהָ אַמְרַתְּ, וְעַם כָּל זֶה (ועל זה) צָרִיךְ לְאָדָם שְׁמַתְפַּלֵּל תַּפְלָתוֹ (להיות שם עני ואביון) לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ עָנִי, כְּדֵי שְׁתַּכַּנֵּס תַּפְלָתוֹ בְּכֹלֵל כָּל הָעֲנִיִּים. שֶׁהָרִי כָּל שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים לֹא מִשְׁאִירִים כִּי לְהַכְנִס כְּמוֹ שִׁמְשָׁאִירִים אֶת הָעֲנִיִּים, שֶׁהָרִי בְּלִי רְשׁוֹת נִכְנָסִים. וְאִם עוֹשֶׂה אָדָם עֲצָמוֹ וְשֶׁם רְצוֹנוֹ תָּמִיד כְּעָנִי, תַּפְלָתוֹ עוֹלָה וְנִפְגָּשֶׁת עִם אוֹתָן תַּפְלוֹת הָעֲנִיִּים וּמִתַּחֲבַרֵת אִתָּן, וְעוֹלָה יַחַד אִתָּן וְנִכְנָסֶת בְּכֹלְלָן, וּמִתְקַבְּלֶת בְּרְצוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ (בהם).

דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁם אֶת עֲצָמוֹ בְּאַרְבָּעָה דְרָכִים: שֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם עֲנִיִּים, שֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם חֲסִידִים, שֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם עֲבָדִים, וְשֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם אוֹתָם שְׁמוֹסְרִים עֲצָמָם וְנִפְשָׁם עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ. שֶׁם עֲצָמוֹ עִם עָנִי, שְׁכָתוֹב כִּי עָנִי וְאַבְיוֹן אָנִי. שֶׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם חֲסִידִים, שְׁכָתוֹב שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי כִי חָסִיד אָנִי, מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם שְׁלֵא לְשִׁים עֲצָמוֹ רְשָׁע. וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, לֹא יִפְרֵט חֲטָאֵיו לְעוֹלָמִים? לֹא כֵּן! אֲלֵא כְּשִׁפְרֵט חֲטָאֵיו, אִזּוֹ הוּא חָסִיד, שְׁבֹא לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה. מוֹצִיא עֲצָמוֹ מִצַּד הָרַע שֶׁהָיָה בְּטַנְפַת שְׁלוֹ עַד עֲכָשׁוֹ, וְכַעַת נִדְבַק בְּיָמִין הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהִיא פְּשׁוּטָה לְקַבְלוֹ. וְלֹא תֹאמַר שְׁלֵא יִקְבְּלוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁפְרֵט חֲטָאֵיו מִיּוֹם שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם, (אם כך) אֵיפֹה (או) אוֹתָם שֶׁהִתְכַסּוּ מִמֶּנּוּ, שְׁלֵא יָכוֹל לְהִגִּיעַ. אֲלֵא לֹא צָרִיךְ לְפָרֵשׁ, פָּרֵט לְאוֹתָם שִׁיזְכֹּר מֵהֶם. וְאִם שֶׁם רְצוֹנוֹ בָּהֶם, כָּל הָאַחֲרִים נִמְשָׁכִים